

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, December' 25-dikán, 1825.

Görög Ország.

Londonban Dec. 3-dikán illy Czikkelyt adott-ki a' Görögökről a' Kurír: —,

„A' tsatázás, mint látszik, a' Szerenstéltenségnek szenteltett Görög Országban, réá nézve majd minden reménségtől megfosztatott Charaktert veve-fel, és ha szintén az ezen újabb időben eléfordult történetek még az előbbieneknél is vadabb és kegyetlenebb ábrázattal jelentek-meg, ezt inkább tsak a' kétségbeesésnek, mint sem ezen nép' hősi bátorsága' felelevenülésének tulajdoníthatjuk.

„Mint hogy az Anglus Olvasó Közönség magát mind ez ideig tsalattatni engedte azon hazug hírek által, mellyek még a' mi Anglus újság leveleinkbe is bétsusztalt, már most tsak azon Utasoknak nap-számszerént való jegyzéseikből tanulhatjuk-ki a' valóságot, kik azon Országból, melynek tsatázásaiban illy munkásan részesültek, éppen mostanság érkeztek vissza. Erre nézve mi most legfeszesebb figyelmzéssel várjuk az Emerson, Pechio, és Humphreys urak' útozási napló könyveiknek a' közönség' kezében lejendő megjelenését, mellyekről már ígéretek tétettettek.

„Mint erőssítik, az Emerson úr Jegyzései között a' figyelemre nagyon érdemes rajzolatok és anekdoták találtatnak a' mostani Görög fő tisztségeiben lévő emberokről és fő vezérekről; így a' legrománosabb vidékeknek fekvéseikről; a' nép' Charaktereiről; 's az Egyiptomi és Valóságos Török vezérek között találtató kato-

nai talentom és vitézség között vonattatható parallelákról. Találtatnak ugyan ebben, arról való tudósítások is, hogy miképpen akarták az esmeretes Trelavneyt az Odysseus barlangjában a' Parnaszszus hegyén meggyilkolni; szépen le vagynak íratatva benne, a' Klephták és Gerillák között a' legvadabb hegyeken folyt verekedések, 's a' Görögök és Törökök között a' tengeren eléfordult ütközetek, mellyek közzül némelleyeken, mint szemmel látó tanú, Emerson úr maga is jelen volt a' múlt nyáron, melyre nézve ezen könyv éppen úgy fog a' közönségnek kezébe adattatni, mint azt Emerson Úr, ott helyben leírta, úgy hogy ebben a' Románok' kedveltetősége a' Historiai és Útozási igazságokkal általjában együtt fognak találtatni.

Francia Ország.

Bayonnében Emy nevű Indzsínör. Oberstert elfogták, 's Pau városába kísérték fogságra. Despaux nevű úr eránt is megérkezett a' parantsolat, hogy fogatassék-el.

A' Csilag azt erőssíti, hogy ő olly tudósítást vett Amérikábol Washingtonból, hogy az Észak-Amériikai Respublika' Elölülője nem egyezett-meg abban, hogy a' Panamai Congresszusra Képviselőt küldjön — sőt hogy a' Brasiliai Császár 's a' Buenos-Ayresi Országlozók is hasonló képpen jelentették volna ki magokat.

A m é r i k a.

A Londoni Star illy megjegyzéseket adott-ki a Panamai Községes Congressszusra néve: —

„A Ney-Yorki postahajón egy levél érkezett ide Washingtonból, mellyen a' jelentetik, hogy ezen Egyesült Státusok' Országloszéke azon meghívattatást, hogy küldjön Képviselőt a' Panamai Congressszusra, nem fogadta-el; és hogy azon okok, mellyek Adáms Elölülő urat ezen megtagadó nyilatkozatásra indították, sok tárgyat fognak az ő Politikai Elleniségóinek szolgálatni a' beszédre.

„A Washingtoni említett levélben több okok felhordatnak, mellyeknek tulajdonittatik az Adáms úr megtagadó nyilatkozatása. Először a' hely, mellyet ezen Congressszus-tartásra választottak, bár ha a' föld golyóbisának tulsó részén éppen középben esik is, olly rossznak tartatik, melynél rosszabbat keresve se lehetett volna találni. Már tsak a' helynek neve félelemmel tölt-el mindene- ket, a' kik annak egésségtelen voltát meg-gondólják. Panama, eloitól fogva, vala- mint az Európaiakra, úgy a' Déli és Észa- ki Amerikaiakra nézve is, minttemető-hely, úgy tartatott. Ott majd tsupán tsak Fekete és Körtös Indusok laknak, a' kik egye- dül bírnak azzal a' természeti tulajdonság- gal, hogy ezen egésségtelen helyen meg- élhetnek. A' fehér lakosokat, ott nagyob- bára tsak valami Jamaikai portékákat be- lopó, úgy nevezett Smugglerék teszik, kik néminémű nyereségért teszik-ki mago- kat ezen veszedelemre, azért, hogy vala- mi kevés vagyona szert tehessenek. A' vá- ros egyéb eránt is nem sok kellemetessé- gel szolgálhatna az oda öszszgyülekezen- dő Képviselőknék, 's nem igen felséges idéákat gerjeszthetne, kivált az idegenek- nek elméjében az új világ' fényessége- iről. —

„Másodszor az is bizonyos, hogy a' Buenós-Ayresi Országloszékek se fogadta- el ugyan azon meghívást, hogy Pana- mába Képviselőt küldjön, nagyon hel- lyes és fontos okokra nézve.

Harmadik és talám legfontosabb indító ok az, hogy községesen úgy ítélnék mind azok, kik a' meghívattatást el nem fogadták, hogy azon tárgyak, mel- lyeket a' Panamai Congressszuson el akar- nak igazítani, mind tsak helybélielk 's ép- pen úgy eligazittathatnak Diplomatikai úton való levelezések által is, mint ezen Községes Congressszuson — ha tsak talám azt nem akarják ezen Congressszus- nak kívánóji tselekedni, hogy majd to- vábbat egy olly Szövetséget jovalljanak 's terjesszenek megerősítés végett a' Congress- szus' elejébe, a' melly Európa ellen le- gyen intéztetve, avvagy a' melly által az Amérikai szároz földön most találtató 's még valaha találtatható minden Monárkhia- k ellen háború határozatassék. Illy forma tu- lajdonságú plánumokba pedig annyival kevesebbé botosáthatja belé az Észak-Amé- rikai mostani Elölülő Adáms úr, mint hogy erre az a' rész éppen nem hajlandó, a' melly őtet Elölülővé választotta. Sok nagy elmék nem egyeznek meg ezen plá- numnak Felséges Völtára nézve valamint Európában úgy Amérikában is, a' melly egyenesen annak az esmeretes Sa- n- gvineus Prád úrnak találmánya, ki- nek az e'-féle esmeretes reménségeken fun- dáltatott plánumok' dolgában soha fogyat- lozása nintsen.

„Mondják negyedszer, hogy a' Brasiliai Császár is meghívattatott volna, hogy ezen Congressszusra Képvi- selőt küldjön: de nagy kérdés, hogy va- lyon elfogadja-e a' hívattatást addig, míg ezen nagy Gyűlésnek tárgyai és czélzásai az eddig valónál nyilvánóságosabb magya- rázattal elejébe nem terjesztenek. Hogyan lehetne pedig őtet erre kényszeríteni vagy

tsak kötelesnek tartani is addig, míg minden Amerikai Státusoknak Képviseleji meg nem jelennek a' Congressszuson?

„Arról emlékezni se' akarunk most, hogy mitsoda talentumú és Karakterű embereknek kellene az ezen Congressszusra öszszegyülekező Képviseleőknek lenni, ha azt feltehetjük, hogy ezen Congressszuson nem tsak az Amerikai magános Státusoknak ügye, hanem még Európát illető kérdések is elé' fognának vétettetni. Vagy ha tsakugyan találtatnának is némely illy nagy talentummokkal bíró emberek, valyon nem több hasznot tehetnének-e ezek hazájoknak, ha othon maradnának?

„Egyet ezen kinevezetett Képviseleők közzül tsakugyan esmerünk már, a' ki egy fontos küldetetésre megkívántató minden talentumokkal, esmeretségekkel és tapasztalásokkal valóságosan fel van ruhátatva. Ez az a' Pando úr, a' kit mint hallatik Bolívar Peruból ezen Congressszusra kinevezett, és a' kit az ő Európában szerzett Diplomatiái esmeretei, 's azon fő hivatalok, mellyeket ő régebben viselt, 's az ő esmeretes tulajdon személyes talentumai 's jó hazafisága, ezen küldetetésre valósággal alkalmasnak lenni nyilatkoztatnak.

„Egy más nagy nehézség ezen Congressszusra nézve, ha tsakugyan akár ebből valami lenni, az, hogy nagyon sok ideig kellene ennek együtt lenni. Mint hogy akár melly határozásokat fogna is tenni, ezek soha teljes erejük 's kötelezők nem lehetnének addig, míg azon külömbkülömb Státusok által, mellyek a' Congressszura, Követeket küldöttek, nem rátfikáltatnának, helybehagyás által meg nem erősítettének. A' szörnyű nagy távolság 's egyéb előfordúlható késedelmezések pedig nagyon hosszú időig hátráltathatnák ezen határozásokat. Hát még ha a' Követek között is találtatnának olly külömbö-

zö vélekedések, mellyek eránt ők a' magok otthon kapott útasításaik által felkészülve nem lennének, így az ülések még sokkal hosszabbra kénytelenítettének terjesztetni, míg tudni illik a' Képviseleők a' magok hazájokból újabb útasításokat kérhetnének 's vehetnének.

„Ha az is meg találna történni, hogy a' Képviseleők közzül valamelyik meghaltjon, e' még nagyobb időhaladást okozhatna, mint hogy a' Congressszusnak félbe kellene szakadni addig, míg a' meghalt Képviseleő helyett más nem érkezne. Ezen egész és meghatározhatatlan idő alatt kénytelenítettne a' Panamai Congressszus magát ezen gyilkos levegőnek kitenni, a' hol tsak egy levélnek megérkezhetésére sokszor több hónapokig kell várakozni, a' melly valóságos halál a' várakozónak.“

A' Limából jött tudósítások Aug. 3-dikáig történt dolgokról beszélnek. Ezek szerint Bolívar Junius' 24-dikén tartotta Chuskoba a' régi Perui Inkák' fő városába való fényes bemenetelét, győzedelmi kapuk alatt és véghetetlen sokaságnak jelenlétében. A' Tisztikarok négy mértföldnyire mentek elejibe.

A' Bogotai újság egy levelet adott ki, mellyet Generális Sucre Chiquisakából Felső Peruból írt a' Kolumbiai Hadi Ministerhez Május' 24-dikéről; mellynek ez a' foglalata: — „

„Oberst Elizardo a' Perui fő armáda' Generálstábjának fő Adjutánsa, kit én Potosiból olly ízenettel küldöttem Bogotába, hogy a' Kolumbiai Vice-Elölülőnek kívánna szerentsét azon iparkodásokért, mellyeket az ő intézete szerint, Kolumbia, Perunak felszabadítására, mindenek előtt tudva lévő nagy lelkűséggel tett, eddig gyanítható képpen megérkezhetett Bogotába. Ezen próbatétel, melyről Kolumbia tsak olly ígéretet

tett vala, hogy azt Desaguaderóig fogja folytatni, a' Kolumbiai sergeknek szabadsági felbuzdulása által egész Tupizaig kiterjesztetett.

„Egyéb aránt itt, az én Potosiból tett utóbbi tudósításomtól fogva, semmi nevezetes dolog nem történt. Mindenek mély tsendességben vagynak. Mindeneket legnagyobb buzgóság lelkesít a' szabadság eránt. A' lakosoknak szájából nem folyki Kolumbiának neve szeretetnek, tiszteltnek, szívbeli örvendezésnek nyilatkoztatása nélkül, azon jótéteményekért, melyeket nékiek az ő rokonai az Orinokói vidékekről illy meszsze hoztak. Illy indulat uralkodik Felső Perunak mind az öt Departamentjeiben. Megesmeri ezen Ország, azt a' szolgálatot, melyet mi néki tettünk.

„En e' folyó Ápr. 30-dikán Chochabambába fogom innét útomat venni, 's onnét La-Pátzba, a' hol Libertádor ő Excellenciával össze találkozunk, ki arra határozta magát, hogy ezen tartományokat bejárja, 's mint nékem jelentette, Junius' elején ide a' Desaguaderó vidékeire meg fog érkezni. — „

„Sucre, Fő vezér.

Rodil Spanyol Generálist-Callaó várának Kommandánsát, némelly levelek nem győzik eléggé magasztalni azon katonai eltökéltségiért, hogy ezen erősséget a' Bolívar' sergeinek nem csak hogy még eddig fel nem adta, hanem, ha mind igazak, a' mik az itt következő levélben talátnak, mostanság fel se fogja adni. A' levél ez: — „

„Callaó olly keskeny földön fekszik, a' melly egy lapályos nyelv formára nyúlbe a' tengerre. Van mellette egy olly magas erősség, melynek közönségesen fellegvár nevezetet szoktak adni (Citadella). A' háború előtt 4000 ember lakott a'

városban. A' fellegvár négy bástyából áll, mellyek 190 legnagyobb szerű ágyuk által védelmezettek, mellyek a' városra, a' kikötőhelyre, 's ezen földnyelvnek minden részre elszolgálnak. A' bástyák legmassivabb vártörő ágyugolyóbisoknak ellentálló 's olly részüt fekvésű falakból állanak, mellyekről a' golyóbisok kártétel nélkül elsikámlanak. Legmélyebb és nagyon széles árkok által vagynak körül véttetve, mellyen régi felvonó Frantzia módi hidak talátnak; ezen erősségen kívül pedig a' föld mindenütt egész a' várfalakig sűrön meg van batteriákkal és minden nemű sántzokkal rakattatva, mellyeket közönségesen külső erősségeknek szoktak nevezni.

„A' bástyáktól valami három fertály mértföldnyire bírnak az ostromló sergek Bellavista nevű kisded várost: de a' mellyet már úgy össze rontottak a' várbéli ágyugolyóbisok, hogy csak egy ház is alig talátnak benne, melyben lakosok talátnának; az ostromlók az összeomlodozott falak megé vonták-meg magokat, hogy a' várból jövő golyóbisok ne érjék őket. Az egymásra való ágyuzás három hónapoktól fogva tart majd minden szünet nélkül. A' várbéli ágyuzása sokkal rettenetesebb, mint az ostromlóké; azok egy lövésre 10-zel felcúznak ezeknek. A' levélnek írója azt erőssíti, hogy ő a' várnak minden részeit vizsgálódó szemekkel bejárta, 's erre nézve, mint szemmel látó tanú úgy írhatja, hogy az ostromlók még eddig legkissebb nyílást sem tudtak törni a' vár falain. Berontással megvenni ezen várat, lehetetlen, annyival inkább hogy itt a' min a' tsinálást a' föld tulajdonsága nem engedi; a' mi pedig az ágyuztatást illeti, e' már elég régen tart, híjába.

„Már fél esztendeje telt-el, így szoll továbbá az író, hogy a' Függetlenek Peru' fő városát Límát másod versben elfoglalták, 's ők akkor olly hiú véleke-

désben voltak, hogy Rodil tüstént feladja nekik Callao várát: ő ellenben az öreg és aszszonyembereket 's a' gyermekeket a' várból mind kiküldötte, az élsházákat megtöltötte, 's azután bátor hangon kezdett ellenségeivel beszélni. Semmi ajánlásaira nem hallgatott. Eleintén 1500 katonáji voltak; most még 800-ra telik a' számjok, kiket 5—6 kisdéd ellenséges hadi hajók 's a' szárazon 4000 emberek tartanak bezárva. A' négy bástyákban találtató eleség és sokféle kints, véghetetlen.

„Rodil egy magát elszánt katona; és ötöt tsak az ő katonáji között elhatalmazható betegségek, vagy pártoskodás kényszeríthetik arra, hogy a' várát feladja; de különben soha nem fogja azt feladni. Halak' dolgában semmi fogyatkozása nints, mint hogy az ő halász-tsajkái telyes batorságban halászhatnak a' vár' ágyugolyóbisainak védelme alatt; kerti veteményei is bőséggel teremnek a' vár körül. Úgy látszik, hogy Rodil nem fél egyébtől tsak a' maga katonájinak békétlenkedésétől. Hanem ezen esetre is van egy Regementje, melyet ő Arequipában tulajdon maga verbuált össze, 's ehhez bízik nagyon. Egyéb'eránt legszorosabb fenytéket tart, meg nem engedi, hogy három emberek együtt beszélgessenek; a' békétlenkedésnek legkissebb nyilatkoztatásáért halállal büntetteti az embert: Két vagy három olyan ember, mint Rodil 's Guruzeta (az a' hajós Kapitány, ki ellen az Ásia' emberei feltámodtak) elégségesek volnának arra, hogy Perut, vagy tálam egész Spanyol Amérikát, a' revolúziótól megszabadítsák.“

A' Londoni Kurírban illy tudósítás találtatott Vera-Cruzbol September' 25-dik napjáról: — „

„E' hónap' 23-dikán egy bekességes Követ jött le ide a' várból S. Juan-de-Ul-

loából, olly izennel, hogy a' Spanyol Kommandáns réa' fogná magát venni a' kapitulálásra; olly feltétel alatt, hogy engedtesék-meg neki Havannába egy tisztet küldeni, hogy láthassa, miként és mitoda lábakon álljanak most a' dolgok. Hanem a' Vera-Cruzban lévő Mexikói Kommandáns Barragon nem állott réa' a' Spanyol Generális' kívánságára azt izenvén neki tegnap vissza, hogy ha neki a' vár azonnal által nem adattatik, ő azt azonnal meg fogja támodni a' Sacrificios szigeténél álló hadi hajokkal, mint hogy ez az ide 's tova való küldözés tsak idővesztés lenne, 's a' Spanyolok még ma betsületes Capituláziót nyerhetnének. —

„Az a' 44 ágyus, Libertador nevű Fregát, és Bravo nevű Fregát, melyeket a' Mexikói Országlozók Angliában vásárlott és fegyverkezett-fel, már Vera-Cruz előtt állottak, és minden órán lehetett várni, hogy a' Spanyol és Mexikói hajók össze tsapnak. — „Sőt már olly levelek voltak Londonban a' Loyd' kávéházában kifüggesztette, a' melyek Havannából jöttek és az íratik benne, hogy ezen leveleknek elküldtetésekkor már össze tsaptak volt a' Spanyol és Mexikói hajók, hanem a' verekedés még nem végződött volt-cl.

Portugallia.

A' Lisbonai Udvári Ujságban illy Tiszti Jelentés találtatott November' 16-dikán: — „

„Ő Felsege azon Brasiliából érkezett szerentsésítő tudósításra nézve, hogy ott a' már tudva lévő Kötés megkészült, olly rendelést méltoztatott kegyelmesen közönségessé tételni, hogy ezen hónap' 15-dik, 16-dik és 17-dik napjain, az Udvárnál úgy nevezett nagy Cirkulusok, időtöltő gyűlések tartassanak, közönséges világosítások legyenek, minden Tiszti karok bezarattatra maradjanak, 's hogy végre ezen

örvendezésének harmadik napján, 17-dikben, ezen örvendetes történetre nézve a' Pátriarkha' templomában Te Deum Laudamus énekeltessek, a' melly rendelést a' Királyi birodalomban találató minden Tisztikaroknak hírül kell adni.

Azt is jelenti továbbá az Udvari újság, hogy ő Felsége, ámbár azon keserves fájdalmak miatt, mellyeket a' lábai szenvednek, ezen inneplésekre 's a' maga népével való vigadásra ugyan a' fő városba be nem mehet, mindazonáltal Mafra-ban a' maga Udvarában Nov. 17-dikén délutánni két óraker mindeneket magához botsát, kik azon megtiszteltetésben rész-sülni kívánnak, hogy ő Felségét köszönthessék, 's az ő Felsége Császári és Királyi kezeit; ezen örvendetes történetre nézve, megtsókolkhasák."

Ugyan az Udvari Újság ezeket írta Nov. 18-dikán: —

„Rio-de-Janeirói hiteles levelekben olvassuk, hogy ott már a' Frantzia és Ausztriai Udvaroknak Követeikkel munkába voltak vétettetve a' kereskedési alkudozások, minekutánna a' miFelséges Monarkhánk az Uralkodási jusokat a' Brasiliai széles kiterjedő tartományokban a' mag Felséges fijának által adta.

B é c s.

Ide tsak e' hónap' 20-dikán kedden érkeztek-meg Odessából legelőbb, a' Taganroggi szomorú történetet illető tudósítások, mellyeket Odessából Dec. 10-dikén küldöttek a' kereskedők a' Bétsi kereskedőkhöz, 's mellyekben tsak ezen rövid jelentés fordult elé: hogy Sándor Császár November 19-dikén (December 1-ső napján) meghalt legyen. Semmi egyéb környüállás nem találatott ezen tudósításokban.

Végezetre tegnap ugymint e' hónapnak 22-dikén jöve-ki a' Bétsi Udvari Újságban az itt következő Udvari Jelen-tés: —

„A' tegnap, Dec. 21-dikén az Iső Sándor Császár halálának szomorú híret megvalóságosító tudósítás megérkezvén, ennek következtetésében azonnal megrendelni méltóztatott Császár Ő Felsége, hogy az Udvari Gyász e' hónap' 22-tődikén felvétetődjék, és öt hetekig tarttson, úgy mint a' mély Gyász három hetekig, Dec. 22-diktől 1825-ben Januárius' 11-dikéig 1826-ban, 's két utolsó hetek alatt, úgy mint Jan. 21-diktől fogva azon hónapnak 26-dikéig a' Fél-gász. Továbbá, hogy az Udvari Burg' théatroma, melynek ezen Dec. 26-dikán mint Karátson 2-diknapján, ismét meg kellett volna nyitlatni, ezen napon is bezárattatva maradjon.

Ugyan ezen Tiszti Tudósítások szerint Iső Konstantin Ő Felségének mint az Orosz Birodalom' Császárijának Proklamáltatása már véghez ment.

A' S á n d o r Császár szomorú haláláról már most következő bővebb környüállásokat közölhattunk: —

A' boldogult Monarkha már Krímában Baktshi-Saraiban roszzsul kezdettvala lenni, de tsakugyan folytatta Taganrogba való visszautozását, részint lóháton, hova Nov. 18 dikán érkezett-meg. Már ekkor a' hideg kezdte lenni. Még azon napon levelet írt Felséges Anyjához Maria Császárnéhoz, jelentvén, hogy roszzszat-kán érzi ugyan magát, de kiméli, 's nem fog veszedelmes lenni nyavalyája.

„A' későbbi, ugymint 21 és 24-diki tudósítások is legmegnyugtatóbb módon írtak a' Császár' egessége felől, 's mindennek telyes bizodalommal reménlették nem soká lejendő felgyógyulását, midőn azokben egy tábori Vadász, kit Taganrogból Nov. 27-dikén indítottak útnak, legszomorubb hírekkel érkezett-meg Dec. 7-dikén Petersburgba a' Császár' betegsé-gének terhesedése felől, mellyek szerint:

s' hideglelés, belső részeken való epés gyulasztó Charaktert vett volna magára. Nov. 26-dikán már halálra való Sakramentomokkal éltették Ő Cs. Felségét; a' halálától való félelem legnagyobb mértékre lépett, s' már 27-dikben elméje jelenléte, s' beszéllő tehetsége is elhagyta vala a' beteget. —

Illy leírhatatlan gyötrődések-közzé helyeztette vala a' Vadász által érkezett hír az Orosz birodalom' fő városát, midőn azonközben egy más Vadász, kit 29-dikben estvéli 11 óraker indítottak útnak Taganrogból, és a' ki leírhatatlan gyorsasággal tette ezen utat, a' szeretett Monarkha' életének megtartatásához való új reménységgel érkezett-meg Dec. 8-dikán Petersburgba. A' Felséges betegre Nov. 28-dikán feltétetett Szívó flastromok, s' piotzák, mint látszott kedvező krisist csináltak vala. A' beteg' feje 29-dikben reggel szabad, s' elméje és szava megjött vala.

Azonközben nem sokáig tartá az ezen kedvező tudósítások által az Udvarnál és a' városban felevenült örvendezés. Mint hogy a' 9-dikben délelőtt érkezett Kurír azzal a' rettenetes jelentéssel lépe-be, hogy Sándor Császár Dec. 10-dikén délelőtti 10 és 11 órák között, Felséges Hitvesének Érsébet Császárnének karjain, a' ki Ő Felségétől ezen betegségében egy szempillantatig is el nem távozott, az Urban elnyugodott légyen!

„Az Öreg Császárné éppen azon Te Deum laudamus éneklésen vala, melyet Petersburgban az előbbeni estve érkezett; jó tudósításért tartottak, midőn Miklós Nagy Hertzeg, ki a' szomorú hír felől legelőször tudósított vala, az Isteni-tiszteletet félbeszakasztolni parantsólta, s' az Archi-Mandritát a' Keresztel Felséges Annához küldötte, s' e-képpen csak a' Réligiótól származható Vigasztalásoktól kísértetve, Ő Felségét a' rettentő történet felől tudósítsa.

Minekutánna a' Fels. Cs. Familia' tagjai magokat az első megilletődéstől egy kevésbé kipihenték; első lépése vala Miklós Nagy Hertzegnek, hogy az Udvarban strázsán lévő katonaságot, a' Generálstábot s' a' Petersburgi egész Őrző seregét s' a' fő városban lévő minden Tiszti Karokat az első Konstantin Császár' hűségére megeskettette, s' ehez Varschauba azon szomorú tudósítással, melly őtett thronusra hívja, Kurírt küldött, kinek Petersburgba lejendő megérkezését kevés napok alatt várták.

„Metternich-Winneburg Kelemen Wenzel Lóthár Hertzeg, Portellai etc. etc., Hertzeg, az Arany Gyapjas Rend' Rittere, a' K. Magyar Szent István Rendjének és a' Polgári Erdem Rendnek Nagy keresztese, Cs. K. Valóságos Kamarás, Titkos Tanácsos, Státus és Conferentialis Minister, Házi-Udvari és Státus Cancellarius etc. etc, illendő jelentést teszen a' maga igen szeretett anyja' testvérének, Gróf Kaunitz Rietberg Wenzel Ferentznek, a' Német Rend Rittérének, Westphaliai, Mühlheimi, Münsteri és Osna-brucki Komanturnak, Cs. K. Valóságos Kamarásnak, Titkos Tanácsosnak, Fegyvertármesternék, s' a' 20-dik számú Gyalog Regiment Tulajdonosának nagyon szomorú haláláról, ki a' Szent Sakramentomokkal való élés után, életének 84-dik esztendejében Dec. 19-dikén 1825-ben az Urban elnyugodott.“

A' holt test Nagy rangjához illő fényes pompával szenteltetett-be Gumpendorfi Plébánia templomában, s' a' a'után Familiai temetőjébe vitetett-el Austerlitzbe Morvaországba; a' közönséges pompával való Exequiák Dec. 23-dikán Bétsben a' Német Rend' templomában 10 óraker, és Austerlitzben is tartattak.

Bétsben e' hónap' 21-dikén tartatván a' részint városi részint környéki

hat Vagyonoknak sorsvonással lett kijáztodtatása, ezek voltak a' főbb nyerések:

A' 18,437 szám nyerte a' Laimgrubeni házat.

A' 82,271 a' Gumpendorfi 196 számú házat

A' 16,665 az Intzersdorfi házat

A' 72,568 a' Mödlingit

A' 47,158 Gumpendorfban a' 208 számú

A' 137,160, ugyan ott a' 61 számú házat.

A' pénzfolyamat Dec. 22-dikén, közép ár:

A' Státus' 5 p. Centes Obligátióji 89 7/2

Az 1820-béli sorsosok, 140 2/3

Az 1821-béli hasonlók, 121 1/2

Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátióji, 51 forinton keltek, mind C. ben

A' Bankó Aktziák keltek 1151 3/4 for.

Con. pénzben.

Magyar Ország.

A' Posonyi Ujságok szerint Dec. 19-dikén a' 29-dik Elegyes Országgyűlés tartatván, az előbbeni Ülésben kineveztetett Országos Kiküldöttség által kidolgoztatott Eléadása a' Cs. R. Apostoli Felsőséghez küldetendő alázas Felírásnak az Ó Felsőge utóbbi Felsőges Rescriptumára, felolvastatott s diktálásra vétett. Felolvastatott 4 Czikkelyeknek Projektumais, melyeket hogy Ó Felsőge megerősíteni méltoztasék, alázasosan kérettetik a' Rendek által.

Posonyban December 9-dikén életének 77-dik esztendejében meghalt Gróf Lambert József, Cs. Kir. Kamarás Úr, és önnön kívánsága szerint a' közönséges temetőben 12-dikén 5 órakor eltemettetett.

Ó Cs. Kir. Felsőge Mayer János Ignác Urat, Magyar Országban Kis-Martoni Polgárt, és Bétsben nagy Kereskedőt

jeles érdemeiért, és nevezetesen Szicziában 1821, és 1822-ben a' Katonaságnak tartásában tett szolgálatiért minden törvényes maradékaival együtt Magyar Ország Nemességre emélni, és Szepes Vármegyebeli Alsó-Ruszbach helységgel megajándékozni méltoztatott olly módon, hogy ugyan azon helységtől tiszteletbeli nevezetét vehesse.

Zágrábban Dec. 5-dikén meghalt Fő Tisztelendő Asperger Mátyás Úr, a' Zágrábi Káptalanak Kanonokja, és Custosa 84-dik esztendejében. Az ő halálával a' Ns. Zágrábi Káptalanban a' 12-dik Szék üresedett-meg.

Pesten a' folyó hónap 8-dikán meghalt Herdy Zienaszt György Obester, és a' Pesti Invalida Háznak Commendánsa életének 73-dik esztendejében. A' Cs. Királyi armádánál a' szolgálatban lévő Obesterek közül ő volt legidősbb. Hídeg tetemei ilendő Katona pompával December 10-dikén temetteték-el.

Budán az Irgalmas Barátoknak Intézetében Fr. Hraczek Ferencz Priornak példás gondoskodása alatt a' mult 1824-dik esztendőnek Nov. 1-ső napjától fogva a' most folyó 1825-dik October utolsó napjáig gondviselés alá vétettek öszveségesen 1058 betegek minden vallás különböztetés nélkül: ugyan is ezen betegek között voltak 911 Katholikusok, 107 Augsburgi Vallásuak, 24 Helvetiai Vallásuak, 12 Görög nem egyesült Vallásuak, és 4 Izraelita. — A' hévett betegek közül meghalt 180; de ezek között már gyógyulhatatlan nyavalyában voltak a' felvétéskor 93, és haldokló vonaglások között vitettek be 30. A' rendszerént való halál által tehát meghalt 53: ellenben meggyógyult, vagy még most is gyógyítás alatt vagon 872.